

Za

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU

Ulica grada Vukovara 84

10 000 Zagreb

preko

Javni bilježnik

ime prezime i adresa

Dana xx. xxxxx 2013.g. M..... Z....., u daljnjem tekstu ovršenik, je zaprimio preporučenom poštom rješenje o ovrsi gornjeg broja, od strane javnog bilježnika Xxxxx Xxxxxx, iz Zagreba, XXXXXXXXXXXX xx. U zakonom predviđenom roku od 8 dana ovršenik podnosi prigovor na predmetno rješenje.

PRIGOVOR

Ovršenik ovim prigovorom pobija u cijelosti rješenje o ovrsi gornjeg broja.

Prije nego se ovršenik upusti u obrazlaganje prigovora, nužnim smatra navesti da je predmetno pobijano rješenje neuredno, iz kojeg razloga se, uz sve ostale razloge navedene niže u obrazloženju, predlaže nadležnom sudu da isto odbije u cijelosti.

Slijedom se navode razlozi zbog koji se pobijano rješenje ima smatrati neurednim:

- 1.** Sukladno čl. 39. st. 2. t. 1. Ovršnog zakona, ovršni prijedlog (prijedlog za ovrhu) na temelju vjerodostojne isprave mora sadržavati **zahtjev da sud naloži ovršeniku da u roku od osam dana namiri tražbinu zajedno s odmjerenim troškovima**. Razvidno je da toga zahtjeva u pobijanom rješenju o ovrsi nema.
- 2.** Na predmetnom, u cijelosti pobijanom rješenju o ovrsi nije naveden nadležni sud kojemu se predaje prijedlog za ovrhu.
- 3.** Uz predmetno, u cijelosti pobijano rješenje o ovrsi nije priložena uredna punomoć punomoćnika ovrhovoditelja.
- 4.** Vjerodostojna isprava / izvadak iz poslovnih knjiga ovrhovoditelja, broj, nije na zakonu osnovana, što će se slijedom u obrazloženju pojasniti.

Obrazloženje:

Predmetno pobijano rješenje je donešeno po osnovi **nezakonito pribavljenih dokaza**, u smislu da isto nije moglo biti sačinjeno bez osobnih podataka ovršenika. Stoga se odmah postavlja pitanje: Na koji način je ovrhovoditelj došao do osobnih podataka ovršenika? Upravo teškom povredom **Zakona o zaštiti osobnih podataka građana**, ovrhovoditelj je došao do osobnih podataka ovršenika **da bi ih nadalje neovlašteno koristio u svrhu neregistrirane djelatnosti naplate parkinga na javnim cestama**.

Ovrhovoditelj je konkretno došao do osobnih podataka ovršenika putem **Policijske uprave zagrebačke / PUZ**, koja neovlašteno dostavlja osobne podatke građana ovrhovoditelju a koji građani nisu platili parking na javnim cestama. PUZ nema zakonska ovlaštenja za navedeno. Osobni podaci građana su zaštićeni gore navedenim zakonom te ih nitko nema pravo neovlašteno prosljeđivati ni državnim ni privatnim firmama radi obavljanja njihovog redovnog poslovanja i sličnog. Osobne podatke građana mogu ovlašteno koristiti samo **firme sa javnim ovlastima** i to u posebno određenim okolnostima. Razvidno je da **Zagrebački holding d.o.o. /podružnica Zagrebparking nije firma sa javnim ovlastima** te da ne može ovlašteno raspolagati sa osobnim podacima ovršenika.

Iz navedenog proizlazi da se ovrhe a ni sudski postupci ne mogu pokretati po osnovi nezakonito pribavljenih dokaza.

Nadalje predmetno, u cijelosti pobijano rješenje o ovrsi, je donešeno, znači, u potpunosti izvan zakonskih okvira te kao takvo predstavlja **krivotvorenu službenu ispravu** po osnovi koje nije moguće izvršiti bilo kakvu ovrhu. Rečeno proizlazi iz činjenice da **Zagrebački holding d.o.o. /podružnica Zagrebparking** nema službeno registriranu djelatnost za obavljanje poslova u smislu naplate parkinga na javnim cestama / javnim dobrima niti je tu djelatnost ikada imao registriranu. Sukladno rečenome, nijedna firma, kako u privatnom sektoru tako ni u javnom, državnom sektoru, ne može obavljati one djelatnosti/poslove za koje nema urednu registraciju. Kada se tome nadoda činjenica da predmetni ovrhovoditelj nikada nije platio ni bilo kakav porez na zaradu koju ostvari od naplate parkinga na javnim cestama, onda je jasno o kakvoj naplati je riječ, odnosno o kakvoj ovrsi je riječ u predmetnom slučaju. Riječ je o naplati i zaradi na crno te je riječ o protupravnoj ovrsi, što ni u kojem smislu nema nikakve veze sa ovršenikom M..... Z..... niti može imati, jer ovršenik priznaje samo legalne hrvatske zakone i po njima se ravna.

Valja ovdje nadodati da ovrhovoditelj, **Zagrebački holding d.o.o. /podružnica Zagrebparking** također nije nikada bio niti jeste oslobođen od plaćanja poreza na zaradu od naplate parkinga na javnim cestama, odnosno nije oslobođen od plaćanja ni poreza na dodanu vrijednost.

Kompletno postupanje ovrhovoditelja i gore navedenog javnog bilježnika predstavlja samo jedan niz kriminalnih radnji koje su se nevješto zakamuflirale u Ovršni zakon i u druge zakone.

Zakonski, ne postoji mogućnost da neki pravni subjekt ostvaruje zaradu na nečemu a da pri tom taj subjekt ne plaća porez na tu zaradu ili da ne plaća porez na dodanu vrijednost ili da nije eventualno

osloboden od plaćanja poreza a kako to prakticira ovrhovoditelj u slučaju predmetne naplate parkinga na javnim cestama.

Očigledno je da je u pitanju klasični oblik rada na crno.

Kakvu je uslugu ili proizvod ovrhovoditelj prodao ovršeniku, kada je označio bijelim i žutim linijama dijelove javnih cesta? Odgovor je: Nikakvu uslugu niti kakav proizvod.

U trgovinskom smislu u Hrvatskoj nije moguće izvršiti naplatu od nekoga a da tome nije prodana usluga ili proizvod. A ako se ipak naplata izvrši bez da je prodana usluga ili proizvod, onda to nije ništa drugo nego **reketarenje**, u punom smislu te riječi. A pogotovo sa aspekta ako se nekome opetovano naplaćuje nešto što je dotični već jednom uredno platio u cijelosti i ima potvrdu o tome.

Javne ceste su u vlasništvu građana Hrvatske a koje ceste građani financiraju na različite načine, što je regulirano sa raznim zakonima. Sukladno rečenome, ne može ovrhovoditelj prodavati građanima ono što je po sili zakona u vlasništvu tih istih građana.

Kada se uzme u razmatranje i činjenica da se u Republici Hrvatskoj jedan proizvod ili jedna usluga mogu platiti samo jednom, od strane pojedinca, to nije jasno po kojoj zakonskoj osnovi Zagrebački holding d.o.o. podružnica Zagrebparking naplaćuje korištenje javnih cesta predmetnom ovršeniku, koji je za cijelu godinu već platio korištenje tih istih cesta, prilikom tehničkog pregleda svoga vozila i to za korištenje svih javnih cesta u Hrvatskoj. U upravo navedenome se oslikava u cijelosti kriminalna konstrukcija ove nezakonite i protuustavne naplate.

U **prilogu 1.** se dostavlja **Potvrda o obračunatoj naknadi za uporabu javnih cesta**, iz koje je razvidno da je ovršenik već jednom podmirio svoje obveze prema javnim cestama, kao vlasnik vozila, prilikom tehničkog pregleda istog. Dakle, jednu te istu stvar ovršenik ne može platiti dva, pet ili pedeset puta ponovno, tijekom godine. Iz svega navedenoga proizlazi da ovrhovoditelj vrši protuzakonitu naplatu, ne samo prema ovršeniku nego i prema svim drugim građanima Zagrebačke županije. Po zahtjevu suda ovršenik može priložiti potvrde o obračunatim naknadama za uporabu javnih cesta i za 2010. godinu kao i za 2011-tu.

Nadalje, **Odluka o organizaciji i načinu naplate parkiranja Grada Zagreba** (Sl. Glasnik br. 12 / 2011), koja se navodi u pobijanom rješenju, nije zakonski akt po osnovi kojega se može naplaćivati parking na javnim cestama, određivati kazne, slati opomene ili poduzimati ovrha po bilo kojoj osnovi.

Kaznene i prekršajne odredbe određenih zakona su jedine osnove za sankcioniranje prekršitelja, jer sud sudi na osnovu zakona i činjenica a ne na osnovu raznih odluka. Rečeno znači da se, gore navedena **Odluka**, ne naslanja ni na jedan zakon a najmanje na **Zakon o sigurnosti prometa na cestama** te je ta Odluka samim time i protuustavna.

Ukratko, Grad Zagreb je dužan po zakonu organizirati javna parkirališta u gradu Zagrebu ali nema pravo organizirati naplaćivanje parkiranja vozačima, jer naplata nije zakonom regulirana. Sve što je označeno priloškom oznakom „javno“ ne može se naplaćivati. Javni parkovi, javni trgovi, javni gradski prijevoz,

javna parkirališta itd., ne mogu se naplaćivati, jer oznaka „javno“ znači da je financiranje i održavanje, svega što je „javno“, uređeno zakonima, odnosno da se sve plaća iz gradskih proračuna ili državnog proračuna. **Tkogod naplati nešto što je određeno zakonom kao „javno dobro“ počinio je protuzakonitu naplatu.**

Ukoliko je potrebno, naslovnom sudu ovršenik može dostaviti dokaze o nezakonnosti naplate parkiranja na javnim cestama. Pod ovim se podrazumijeva izvadak o registraciji djelatnosti, iz Trgovačkog suda u Zagrebu te također službeni dokaz o neplaćanju ikakvog poreza na zaradu od naplate parkinga na javnim cestama, od strane ovrhovoditelja te dokaz da ovrhovoditelj nije oslobođen od plaćanja poreza.

Sukladno svemu rečenome razvidno je da vjerodostojna isprava broj, koja je naznačena u pobijanom rješenju o ovrsci nije na zakonu osnovana te je razvidno da se zapravo radi o krivotvorenoj službenoj ispravi po osnovu koje nije moguće ovršavati nikoga. Vođenje ovakvih poslovnih knjiga u kojima se nalaze ovakvi izvadci spada u nezakonito ustrojeno paralelno knjigovodstvo.

U prilogu 2. se dostavlja i opomena ovrhovoditelja, koja je jednako tako zakonski neutemeljena, kao i pobijano rješenje, odnosno koja je također krivotvorena službena isprava, kojom se iznudaže novac od građana Hrvatske a tako i od ovršenika.

S obzirom da je iz svega priloženoga jasno da je predmetno pobijano rješenje rezultat udruživanja u zločinačku organizaciju zbog počinjenja kaznenih djela, sa ciljem izvlačenja novca od građana raznim obmanama, ovršenik će ići i u smjeru kaznene prijave protiv svih umiješanih u protuzakonitu naplatu parkinga na javnim cestama.

U svezi naknade troškova, u iznosu od 170, 00 kuna a koje zahtijeva ovrhovoditelj, ovršenik traži od suda da u cjelosti ove troškove odbije kao zakonski neosnovane a u skladu sa svime gore navedenim.

Sukladno svemu rečenome, predlaže se nadležnom sudu da u cijelosti odbije rješenje predmetnog broja Ovr-/13 od xx. lipnja 2013.g., jer ovršenik M..... Z..... nikada nije dugovao niti duguje išta ovrhovoditelju pa tako ne duguje niti traženih 600,00 kuna.

Prilozi:

1. Potvrda o obračunatoj naknadi za uporabu javnih cesta, od xx. xx. xxxx.g.
2. Opomena ovrhovoditelja, od xx. xx. xxxx.g.

U Zagrebu, xx. lipanj 2013.g.

podnositelj prigovora / ovršenik

M..... Z(adresa)